

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes jelen keresetével a Bizottság 2005. május 3-i 382/2004. sz. állami támogatás – Franciaország határozatának⁽¹⁾ megsemmisítését kéri, amely megállapította, hogy a francia hatóságok által nagysebességű távközlési hálózat Limousin (DORSAL) területén történő kiépítése és hasznosítása céljából adott szubvenció nem minősül támogatásnak.

Keresete alátámasztásául a felperes a lényeges alaki szabályok, valamint a közösségi jog megsértésére alapított több jogalapra hivatkozik.

A lényeges alaki szabályok megsértése tekintetében a felperes azt állítja, hogy a Bizottság megsértette eljárási jogait, amikor jogsértően nem indította meg az EK-Szerződés 88. cikkének (2) bekezdésében és a 659/99. sz. rendelet⁽²⁾ 6. cikkében előírt hivatalos vizsgálati eljárást, amely lehetővé tette volna számára mint érdekelt fél számára, hogy előterjessze az észrevételeit, mielőtt a Bizottság meghozta a döntését.

A közösségi jog megsértésére vonatkozó első jogalapjával a felperes azt állítja, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó intézkedés nem tartalmazott támogatási elemeket, mert a szubvenciót közszolgáltatás kompenzációjaként nyújtották, és hogy az Altmark-határozatból⁽³⁾ levezethető követelményeknek a jelen ügyben eleget tettek.

A felperes továbbá azért vitatja a megtámadott határozatot, mert az a nagysebességű szolgáltatást közszolgáltatásnak minősítette, miközben a távközlési közszolgáltatás meghatározásába, amint az az „egyetemes hírközlés”-irányelv⁽⁴⁾ kiderül, csak az alacsony sebességű szolgáltatások tartoznak.

A felperes ezen kívül azt állítja, hogy ha a szóban forgó kötelezettségeket közfeladatoknak kellene is tekinteni, amit egyébként a felperes tagad, a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el azáltal, hogy úgy ítélte meg, Limoges városában kevés a magánkezdemenyezés és hiányzik a verseny. Azt is állítja, hogy az állítólagos közfeladattal megbízott piaci szereplő kiválasztására használt eljárás nem tette lehetővé az e feladatot a közösség számára legkevesebb kiadással ellátó jelölt kiválasztását. Mindenesetre szerinte a jelen ügyben Limoges tekintetében az állami szubvenció nem igazolható a közfeladat ellátása fejében adott kompenzációként, és ezért az Altmark-határozat nem alkalmazható.

A felperes másik jogalapjával is a közfeladatot delegáló eljárás során elkövetett lényeges eljárási szabálytalanságokra hivatkozik, amelyek miatt sérült a közszolgáltatás delegálására esetleg jelentkezők közötti egyenlőség.

A felperes által hivatkozott utolsó jogalap a kielégítő indokolás hiányán alapul, amennyiben a Bizottság nem magyarázta meg, hogy a Limousin régiót miért egységesen kezelte, és miért nem vette figyelembe az olyan városi területek különlegességeit, mint Limoges, amelyek a régióon belül a verseny valóságos szigeteit képezik, sem pedig azt, hogy a megtámadott határozatban miért nem utalt sehol sem a felperes hálózatának jelenlétére Limoges-ban.

zatban miért nem utalt sehol sem a felperes hálózatának jelenlétére Limoges-ban.

⁽¹⁾ C (2005) 1170 fin 1.

⁽²⁾ A Tanács 659/1999/EK rendelete (1999. március 22.) az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (HL L 83., 1999.3.27., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 8. kötet, 1. fejezet, 339. o.)

⁽³⁾ A C-280/00. sz. ügyben 2003. július 24-én hozott határozat (EBHT 2003., I-7747. o.).

2005. szeptember 26-án benyújtott kereset – Franciaország kontra Bizottság

(T-370/05. sz. ügy)

(2005/C 315/30)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Francia Köztársaság (Párizs, Franciaország) (képviselő: G. de Bergues, A Colomb meghatalmazottak)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) Garanciarészlege terhére a tagállamok által kifizetett egyes kiadásoknak a közösségi finanszírozásból való kizárásáról szóló, 2005. július 20-i C(2005)2756 bizottsági határozat megsemmisítése abban a részében, amelyben kizár a közösségi finanszírozásból 13 519 122,05 eurót a szőlőtermő területek átalakításának és vetésváltásának támogatásra jogosult területek meghatározására vonatkozó korrekció jogcímén, a 2001–2003-as gazdasági év tekintetében.
- Az Elsőfokú Bíróság az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen ügy tárgyát képező megtámadott határozattal a Bizottság a közösségi finanszírozásból kizárható összegnek megfelelő összeg tekintetében a felperes számláinak elszámolásáról döntött a szőlőtermesztési ágazatban, amely kizárásra egyfelől az új ültetvények jogainak túllépése okán, másfelől pedig a Bizottságnak a 2000–2001-es és a 2001–2002-es gazdasági évben Franciaország által vetésváltási/átalakítási támogatásra jogosultnak nyilvánított területek és a Bizottság által ilyen támogatásra jogosultnak tartott területek közötti korrekciója okán. A felperes a szóban forgó határozatnak csak a második, a területek közötti eltérésre vonatkozó részét vitatja.

Kereseti kérelmének alátámasztására a felperes két jogalapra hivatkozik. Az első jogalapban a felperes azt állítja, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta az 1258/99 rendelet⁽¹⁾ 7. cikkének (4) bekezdését, mivel nem bizonyította, hogy a francia kormány megsértette a szőlőtermő területek átalakítása és vetésváltása támogatása számítására vonatkozó közösségi jogszabályokat, sem pedig azt, hogy a francia kormány által választott számítási módszer kárt okozott a közösségi költségvetésben.

A felperes második jogalapja az indokolási kötelezettség megsértésére vonatkozik, mivel a megtámadott határozat nem hivatkozott azokra a jogszabályokra, amelyeket a Bizottság szerint a művelés alatt nem álló területekre kellett volna alkalmazni, és amelyeket figyelembe kellett volna venni a támogatás kiszámításakor, és nem indokolja világosan a szőlőtermő területek átalakítása és vetésváltása támogatása összegének 10 %-os pénzügyi korrekcióját sem.

⁽¹⁾ A közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló, 1999. május 17-i 1258/99/EK tanácsi rendelet (HL L 160., 1999.6.26., 103-112. o., magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 25. kötet, 414. o.)

2005. október 5 –én benyújtott kereset – Giant (China) kontra Tanács

(T-372/05. sz. ügy)

(2005/C 315/31)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Giant (China) Co., Ltd (Kunsan, Kínai Népköztársaság) [képviselő: P. De Baere jogász]

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

- semmisítse meg a Vietnamból származó kerékpárok behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a Kínai Népköztársaságból származó kerékpárok behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló 1524/2000/EK rendelet módosításáról szóló, 2005. július 12-i 1095/2005/EK tanácsi rendeletet⁽¹⁾ annyiban, amennyiben az a 384/96/EK tanácsi rendelet („alaprendelet”) 2. cikke (7) bekezdésének b) és c) pontját együttesen sértve

elutasítja a felperes piacgazdasági státusz iránti kérelmét, az alaprendelet 11. cikkének (10) bekezdésének megsértésével elutasítja a felperes arra vonatkozó kérelmét, hogy a dömpingellenes vám ne kerüljön levonásra a számtanilag képzett exportárból, valamint sérti az EK 253. cikket, mivel nem tartalmaz indokolást;

- kötelezze a Tanácsot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a kínai jog alapján létrehozott, kerékpárok és kerékpár-alkatrészek gyártására szakosodott részvénytársaság, amely a Közösség területére exportál. Mivel a vitatott intézkedések kihatottak rá, a felperes piacgazdasági státusz („PGS”) iránti kérelmet nyújtott be a Bizottsághoz. A felperes továbbá dömpingellenes kérdőíveket is benyújtott, valamint számos kérdést vetett fel a Bizottsággal való levélváltása során.

A felperes először, a PGS iránti kérelem elutasítása kapcsán vitatja a megtámadott rendeletet. A felperes álláspontja szerint kérelmét – egy kiviteliengedély-program fennállása okán – azzal a megfontolással utasították el, hogy a felperes nem a piaci jelzésekhez igazodva és jelentősebb állami beavatkozás nélkül hozta meg eladási árra és mennyiségre vonatkozó döntéseit. A felperes álláspontja szerint a PGS-t meg kell adni abban az esetben, ha a piacgazdasági feltételek érvényesülnek, függetlenül az esetleges, piacgazdasággal összeegyeztethetetlen nemzeti jogszabályoktól vagy mechanizmusoktól. A felperes álláspontja szerint, mivel a rendelet nem vette figyelembe sajátos helyzetét, nyilvánvaló mérlegelési hiba történt, amely a 2. cikk (7) bekezdése b) pontjának megsértését eredményezte. Ugyanabban az összefüggésben a felperes az EK 253. cikk megsértésére hivatkozik, mivel a rendelet állítólag nem tartalmaz indokolást a PGS iránti kérelem elutasítása vonatkozásában.

A felperes vitatja továbbá arra vonatkozó kérelmének elutasítását, hogy az alaprendelet 11. cikke (10) bekezdésének megfelelően a dömpingellenes vám ne kerüljön levonásra a számtanilag képzett exportárból a behozatal és a viszonteladás közötti költségként. A felperes álláspontja szerint a Tanács jogilag tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a viszonteladási és az abból következő árak a felperes esetében nem mozogtak a korábbi vizsgálatok során megállapított exportárakhoz viszonyítva. A felperes állítása szerint az ő vonatkozásában nem állapítottak meg exportárat a korábbi vizsgálatok során. A felperes előadja továbbá, hogy 11. cikk (10) bekezdése nem írja elő, hogy a mozgást a korábbi vizsgálatok során megállapított exportárakhoz viszonyítva kell vizsgálni.

⁽¹⁾ HL L 183, 1. o.